

Н.М. Штангей, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

А.С. Дядін, асист. (*ХДУХТ, Харків*)

УПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СИСТЕМУ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Сучасна система вищої освіти вимагає постійного впровадження новітніх інноваційних технологій підготовки фахівців. Питання вимог і тенденцій сучасного суспільства, набули широкої дискусії на регіональних, галузевих та державному рівнях.

Інновації в освіті – процес вдосконалення педагогічних технологій, сукупність методів, прийомів і засобів навчання. Це один із найбільш визначальних компонентів освітньої діяльності будь-якого навчального закладу. Інновації в системі освіти пов'язані з внесенням змін: в цілі, зміст, методи і технології, форми організації і систему управління; в стилі педагогічної діяльності та організацію навчально-пізнавального процесу; в систему контролю і оцінки рівня освіти; у навчально-методичне забезпечення; в систему виховної роботи; в навчальний план і навчальні програми; в роботу викладача і студента.

Таким чином, ми можемо зробити висновок, щодо класифікації інновацій у сфері освіти за наступними критеріями:

- предметні інновації: інновації, реалізовані всередині дисципліни, що обумовлено специфікою її викладання;
- загальнометодичні інновації: впровадження в педагогічну практику нетрадиційних педагогічних технологій, універсальних за своєю природою, та методи їх використання в будь-якій предметній області;
- адміністративні інновації: рішення, прийняті керівниками різних рівнів, які сприяють ефективному функціонуванню всіх суб'єктів освітньої діяльності;
- ідеологічні інновації: першооснова всіх інших інновацій, викликані оновленням свідомості, віяннями часу.

Окремо ми можемо говорити, що педагогічними інноваціями виступають педагогічні ідеї, процеси, засоби, методи, форми, технології, змістовні програми тощо.

Питання вдосконалення системи вищої освіти та підвищення якості професійної підготовки фахівців в Україні є найважливішою соціокультурною проблематикою, вирішення якої можливе лише за

умов досягнення освітянською діяльністю відповідності з новими соціально-економічними вимогами ринкової економіки.

Разом з тим, якість підготовки фахівців завжди є актуальною, а сьогодні в умовах жорсткої конкуренції стала вкрай гостро через ліквідацію державного розподілу випускників вузів, нестійкість ринку праці, скорочення держбюджетного фінансування освітньої та наукової діяльності, зниження мотивації до оволодіння «непрестижними» спеціальностями.

Реформи в освіті представляють собою систему нововведень, спрямованих на докорінне перетворення і поліпшення функціонування, розвитку і саморозвитку освітніх установ та системи управління ними. На нашу думку, інноваційні впровадження у системі навчання мають здійснюватись за наступними напрямками:

- розробка концепцій і стратегій розвитку освіти і освітніх установ;

- вдосконалення управління освітніми установами і системою освіти в цілому;

- оновлення змісту освіти;

- формування компетенції фахівців у відповідь на виклики сучасності;

- проектування нових моделей освітнього процесу;

- розробка нових технологій навчання і виховання;

- поліпшення підготовки педагогічних кадрів та підвищення їх кваліфікації;

- моніторинг освітнього процесу та розвитку студентів;

- розробка підручників і навчальних посібників нового покоління та ін.

Сучасна діяльність вищих навчальних закладів здійснюється за умов постійної та зростаючої конкуренції, що визначає стратегічну концепцію розвитку установ вищої школи, які прагнуть залучити студентів, підняти свій рейтинг, стати конкурентоспроможними у сфері надання якісних освітніх послуг.

Загальноосвітні тенденції розвитку освіти, притаманні і українській системі вищої школи, що вимагають глибокого і всебічного оновлення структури та змісту, послідовного і негайного впровадження інноваційних технологій навчання і виховання, модернізації всієї державної політики, перегляду не лише законодавчих основ функціонування вищої освіти, а й переосмислення самої місії вищої школи, її стратегічних завдань і цілей.